

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 24

15. DECEMBER 1928

77. AARGANG

JOSEPH SMITH.

Den 23. December 1805 fødtes i Byen Sharon, Windsor County (Amt) i Staten Vermont af De Forenede Stater en Dreng som den tredie Son af det fattige, men ikke mindre agtværdige Ægtepar Joseph og Lucy Mack Smith. Han blev givet det samme Navn som sin Fader, nemlig Joseph Smith — et Navn, der senere skulde blive kendt over hele den civiliserede Verden »for godt ondt«. Hans Liv skulde blive rigt paa Begivenheder af en Slags, Verden ikke havde set Mage til i Aarhundreder, og han skulde være set op til af mange som et udvalgt Redskab i Herrens Haand, medens endnu flere skulde hade og forfølge ham som en Bedrager og samfundsfarlig Person.

Da Joseph var 10 Aar gammel, flyttede Familien til den vestlige Del af Staten New York, der den Gang var et Vildnis, og de bosatte sig straks i en By ved Navn Palmyra, men flyttede senere til en anden By ved Navn Manchester, hvor de ved ærligt og flittigt Arbejde søgte at skabe sig en taalelig Tilværelse paa en Nybyggerfarm, og i denne Egn skulde nogle

af de første Begivenheder forme sig for Joseph, der skulde faa saa stor Betydning — ikke alene for ham selv, men for Tusinder andre. Joseph saa sig selv, da han var omkring 14 Aar gammel, kastet ind i en religiøs Bevægelse der paa Egnen, og som var paabegyndt af forskellige religiøse Sekter med det Formaal at vække Folket til mere Religiositet. Han fik ved denne Lejlighed Øjnene aabnede for den store Uenighed, der eksisterede indenfor disse forskellige Sekter, og det undrede ham meget, at dette kunde være Tilfældet, da de alle paa-beraabe sig at tjene Gud. Dette bragte Forvirring og Usikkerhed til hans stærkt bevægede Sind, og han søgte i Alvorlighed gennem Skriften at komme til Klarhed over, hvilken Maade var den rette at tjene Gud, og under denne Søgen var det, at han en Dag læste fra Jakobs Brev, 1. Kapitel og femte Versom: »Dersom nogen af eder fattes Visdom, han bede til Gud, som giver alle gerne og bebrejder ikke, saa skal det gives ham.«

Dette Skriftsted syntes at tale stærkt til ham, og han havde ikke Ro paa sig, indtil han havde forsøgt paa at bede til Gud om den Visdom, han syntes at mangle, og gik da en tidlig Foraarsmorgen ud i en lille Lund udenfor Byen for at bede til Gud. Dette var det første Skridt til de mange Begivenheder, der fulgte efter, thi som Svar paa sin Bon fortæller han os, at Gud, den evige Fader og hans Son Jesus Kristus aabenbarede sig for ham og som Svar paa hans Forespørgsel fortalte ham, at ingen af de religiøse Sekter og Partier var rigtige; de var en Vederstyggelighed for Guds Aasyn, og at »de drage nær til mig med Læberne, men deres Hjerter ere langt fra mig«, og at han ikke skulde slutte sig til nogen af disse.

Da Joseph kom hjem, og det rygtedes omkring, hvad han havde set og hørt, begyndte Begivenhederne at ske hurtigt. Mange af hans tidligere Venner vendte ham Ryggen og haanede og lattiggjorde ham paa Grund af hans Paastande; men trods alt stod han ved sin Paastand at have set et Syn; men Forfølgelserne vedblev mod ham, og da han tre Aar senere

modtog endnu en Aabenbaring gennem Englen Moroni, der fortalte ham om de gamle Optegnelser, der laa hengemt i en Høj nær ved Byen, som Joseph skulde faa i Hænde og oversætte samt give til Verden som et nyt Vidnesbyrd til denne, at Gud lever, saa tog Forfølgelsen fat for Alvor og vedblev til hans sidste Stund. Joseph Smith fik disse Optegnelser, og formedelst Guds Inspiration oversatte han dem, og de blev udgivet i Aaret 1830 under Navnet Mormons Bog.

Joseph Smith modtog ved Aabenbaring det hellige Præstedomme, der gav ham og andre Fuldmagt til at handle i Herrens Navn paa Jorden samt at oprette og organisere Jesu Kristi sande Kirke paa Jorden. Mange Tusinde af ærlige og oprigtige Mænd og Kvinder modtog hans Vidnesbyrd og saa op til ham som en Profet, Herren udvalgte i de sidste Dage til at udføre et stort og vidunderligt Arbejde. Aldrig trættedes han af den Gerning, der nu paahvilede ham, og han var tro til sit Kald, tro til sin Gud og til dem, der fulgte ham. Sine Forfølgeres Had maatte han føle ved mange Lejligheder, og Kirkens Hovedkvarter maatte flyttes fra Sted til Sted paa Grund af den stærke Forfølgelse, og hans Hjerte blødte mange Gange ved Tanken om den Trængsel, hans Trosfæller var udsatte for paa Grund af deres Overbevisning, og da han en Gang var bleven fængslet af sine Fjender, hændte det, at hans Tanker kom til Udbrud i følgende Ord: »O, Gud! hvor er du? Og hvor er Paulunet, der dækker dit Gemmested? Hvor længe skal din Haand holdes tilbage, og dit Øje, ja dit rene Øje, skue ned fra de evige Hoje paa den Uret, der vederfares dit Folk og dine Tjenere, og dine Oren gennemtrænges af deres Angstraab? Ja, o Herre, hvor længe skulle de lide disse Forurettelser og ulovlige Undertrykkelser, for dit Hjerte skal forbarmes over dem, og dit Indre røres med Medlidenhed for dem?« (Pag. Bog 121: 1—3).

Den 27. Juni 1844 fuldførte Joseph Smiths Fjender, hvad de længe havde forsøgt, at dræbe ham; han faldt som en Martyr og beseglede sit Vidnesbyrd med sit Blod. Aldrig havde han benægtet Rigtigheden af sin Paastand — til sit

sidste bar han Vidnesbyrd om, at Gud havde gennem ham talt til Jorden og brugt ham som et Redskab til at genoprette sin sande Kirke. Og med hans Vidnesbyrd staar og falder denne Kirke. Hvis det ikke er i Overensstemmelse med Sandheden, da er denne Kirke intet mere end en menneskelig Institution; men er hans Paastand sand, da har vi Aarsagen til den fænomenale Styrke og voksende Magt af denne Kirke. Omstændighederne ved Joseph Smiths guddommelige Kaldelse, og den storslaaede Udvikling denne Nutidens Profets Virksomhed udfoldede samt Opfyldelsen af mange af de herlige Profetier ytret af fordums Profeter og omtalt i Bibelen, vil endnu blive antaget som Beviser paa hans Guddommelighed.

Alle Sidste Dages Hellige anerkender Joseph Smith som en Profet, med hvem Herren talte Ansigt til Ansigt, og har i deres Hjerter et urokeligt Vidnesbyrd om, at det Værk, han paabegyndte, er guddommeligt, og med Ærbødighed og Taknemmelighed vil vi erindre ham paa hans Fødselsdag den 23. December og takke Herren, fordi han oprejste denne Mand paa en Tid, da et aandeligt Mørke indhyllede Jorden, og at han var stærk og stor nok til at udføre sin Mission paa trods af den stærke Modstand, han mødte; og vi føler med vort Hjertes dybeste Overbevisning at udbryde med Poeten:

Priser Profeten, som skued' Jehovah,
 Jesus har salvet den herlige Seer.
 Aabnet blev Tidernes Fyldes Husholdning.
 Det, som var talet, paa Jorden nu sker.

Ph. J.

VÆRDIG TRÆNGENDE.

(*Albert R. Lyman, »Improvement Era«.*)

Evangeliet i dets Fylde er en fuldkommen og fuldstændig Plan for Menneskets Frelse — fuldstændig Frelse — der frelser os timeligt saa vel som aandeligt. Saaledes sørger Kirken for de Fattige og Trængende; dette er i det mindste Mesterens

Hensigt, men »hvert Rige er givet en Lov, og hver Lov har ogsaa visse Grænser og Betingelser«. En Betingelse angaaende de Fattiges timelige Frelse er, at Tiende og andre Gaver betales til Kirken, saa den maa være i Stand til at opfylde denne Pligt. En anden Betingelse er, at disse Fattige er værdige at hjælpe fra denne Kilde ved selv at have støttet Kirken i det mindste til en saadan Grad, at det vil retfærdiggøre deres Anerkendelse som Medlemmer af samme. Og dette er ikke alt, thi at give i Flæng er ofte ligesaa demoraliserende som uden videre at afslaa at give. I Stedet for at give kontante Gaver til Trængende er det mere ønskeligt, hvor det kan lade sig gøre, at give dem Arbejde. Dette sparer dem for den Ydmygelse at tilsidesætte en virkelig nødvendig Stolthedfølelse ved ærligt Arbejde og i deres eget Ansigts Sved at skaffe det daglige Brød. I mange Tilfælde er det ogsaa nødvendigt og passende at give Raad og Vejledning i deres Affærer, saa at Ulykken, der har bragt dem til at mangle, i Fremtiden kan afværges. Til Tider er denne Vejledning behøvet mere end nogen anden Slags Hjælp.

Der er Mennesker, som dristigt gør Krav paa Kirkens Hjælp, og som modtager den som en Selvfølge uden nogen som helst Paaskønnelse; men oftere forhindrer en naturlig Stolthed dem fra at lade deres Nød blive opdaget. Det er nødvendigt for Biskoppen og hans Repræsentanter i Wardet at udfinde, hvorledes der er sørget for deres Medlemmer, og om Hjælp skulde tilbydes dem.

MUSIKALSKE OFRE.

Nedenstaaende findes i et af Kirken publiceret Blad »Music Bulletin«.

OFRE.

De følgende Spørgsmaal er forelagt Kirkens Musikere — særlig dem, der leder Musikken i vore Sakramentsmøder. Løsningen af disse vil paapege Grunden til en stor Del af den

Sukces eller Mangel derpaa i de Wards (Grene), hvor de fungerer:

Har Musik, som det nu er praktiseret, en fremskudt Plads i vore Moder?

Er det en nødvendig Del af Møderne?

Har Herren nogensinde retfærdiggjort, at en saadan Betydning knyttes til den?

Har den en Plads, der er lige saa vigtig som Bønnen?

Har vi nogen Forsikring om, at Gud vil anerkende den og antage den Andagt, der forsøges gennem den?

Nogle anser den som et Offer ligestillet med et hvilket som helst andet Andagts-Offer. Er denne Opfattelse overensstemmende med din?

Hvis saa, er du da sikker paa, at DIT Offer er af en saadan Beskaffenhed, at det vil behage og være antageligt for Gud?

Vil du nu fortsætte med at læse, medens nogle Skriftsteder bliver lagt foran dig?

HVIS SAA —

En Søn skal ære Faderen og en Tjener sin Herre; dersom jeg da er Fader, hvor er da min Ære? og er jeg Herre, hvor er Frygten for mig? siger den Herre Zebaoth til eder, I Præster, som foragte mit Navn, og dog sige: hvormed have vi foragtet dit Navn? I, som fremføre besmittet Brød paa mit Alter, og dog sige: hvormed besmitte vi dig? Dermed, at I sige: Herrens Bord er foragteligt. Og naar I fremføre noget blindt til at ofres, se I intet ondt deri; og naar I fremføre noget halt eller sygt, se I intet ondt deri; bring dog din Landshøvding det! mon han vil finde Behag i dig eller være dig naadig? siger den Herre Zebaoth. Og nu, beder dog ydmygt for Guds Ansigt, at han vil forbarme sig over os! — af eders Haand er dette begaaet, — mon han for eders Skyld vil være naadig? siger den Herre Zebaoth. Gid der dog var een iblandt eder, som vilde tillukke Dørene, at I ikke skulde optænde Ild paa mit Alter forgæves? jeg har ingen Lyst til eder,

siger den Herre Zebaoth, og har ikke Behag i Offergaver af eders Haand. Thi fra Solens Opgang og indtil dens Nedgang er mit Navn stort iblandt Hedningerne, og paa hvert Sted bliver der ofret Røgelse, bliver der frembaaret for mit Navn og det rene Offergaver; thi stort er mit Navn iblandt Hedningerne, siger den Herre Zebaoth. Men I vanhellige det, idet I siger: Herrens Bord, det er besmittet, og hvad angaar det, som ydes dertil, at Maden derpaa er foragtelig. Og I sige: se, hvilken Møje! og I blæse ad det, siger den Herre Zebaoth, og I fremføre, hvad der er rovet, og det halte og det syge, ja, fremføre det som Offergave; skulde jeg have Behag i saadant af eders Haand? siger Herren. Og forbandet er den, som be- drager mig, naar han dog har en Han i sin Hjord, og den, som gør Lofte og ofrer noget beskadiget til Herren; thi jeg er en stor Konge, siger den Herre Zebaoth, og mit Navn er forfærdeligt iblandt Hedningerne. (Malakias 1. Kapitel).

Er vi sikre paa, at vort musikalske Offer er pletfrit i Udvalg, Indhold, Forberedelse og Udovelse, og at det er saaledes, at det ikke maa komme under Herrens Fordømmelse, som han har ovenfor udtalt gennem sin Profet Malakias?

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST AF MISSIONÆRER.

Ældsterne Frederick Lynn Michelsen fra Salt Lake City, Paul Little Pehrson fra Magna og Grant Lund Petersen fra Ephraim, Utah, ankom til Kobenhavn den 23. November via Southampton, England, med S/S »Leviathan«. Vi ønsker disse Brødre velkommen til Missionsmarken.

BESKIKKELSE.

Fredrick Lynn Michelsen er beskikket til at virke i Aalborg, Paul Little Pehrson og Grant Lund Petersen til at virke i Aarhus Distrikt.

GLÆDELIG JUL!

Idet Julen nærmer sig, gaar vore Tanker tilbage til den uforglemmelige Nat i Judæa, da Hyrderne laa ude paa Marken og holdt Vagt over deres Hjord, og se en Herrens Engel stod for dem og sagde: »Frygter ikke; thi se jeg forkynder Eder en stor Glæde, som vederfares alt Folket. Thi Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids Stad. Og det skal være Eder et Tegn, I skulle finde et Barn svøbt liggende i en Krybbe.« Og straks var med Englen en himmelsk Hærskares Mangfoldighed, som lovede Gud og sagde: »Ære være Gud i det Højeste og Fred paa Jorden, og i Mennesker en Velbehagelighed.«

Lad os som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke bøje vore Hoveder i dyb Ærbødighed og Taknemmelighed til vor himmelske Fader for denne store og vigtige Tildragelse, den største, som er nedskrevet i Historien. Takke, fordi han sendte sin Son Jesus Kristus med Frelsningsplanen, som vi er delagtige i.

Paa den Danske Missions Vegne ønsker vi alle Missionærerne, Medlemmerne af Kirken, vore Venner og alle »Stjernen«s Læsere en rigtig glædelig og velsignet Jul.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

AALBORG GREN.

Den Kvindelige Hjælpeforening i Grenen havde Torsdag den 29. November arrangeret en festlig Sammenkomst til Ære for de ældre Medlemmer og ligeledes for at festligholde den amerikanske Helligdag »Taksigelsesdagen«. Der blev serveret Forfriskninger af forskellig Slags, og alle de Tilstedeværende syntes at have en udmærket Tid tilsammen.

KØBENHAVNS GRENS SØNDAGSSKOLE

gav en Aftenunderholdning Onsdag den 5. December paa den store Sal i Korsgade 11 til Fordel for Skolens Juletræ. Et stort og interessant Program blev i Aftenens Løb udført af

Søndagsskolens Elever samt af Sangkoret, der gav flere vel udførte Numre. Aftenens da capo Nummer blev udført af Frk. Wanda Møller, der, efter at have spillet med Følelse og Forstaaelse to Pianosoloer »Fantasi over Dejlig er Jorden« og »Tinsoldaternes Vagtparade«, maatte efter Publikums indtrængende Bifald spille sidstnævnte Stykke endnu en Gang. Efter Programmets Afslutning blev adskillige Genstande bortsolgt ved Auktion. Aftenen var en Sukces baade finansielt og til de ca. 200 Tilstedeværendes Tilfredshed. *Ph. J.*

DEN NORSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Eldste Clarence Allen Bergersen ankom til Oslo den 24. November og er beskikket til at arbejde i Oslo Gren.

AFLØSNING.

Eldste Alonzo Andersen er hæderlig afløst fra sin Mission med Tilladelse til at rejse hjem. Han har virket som Missionens Sekretar, Præsident for Trondhjems Distrikt og Ferstander for Oslo Gren.

Lorenzo W. Anderson,
Missionspræsident.

EFTERAAARSKONFERENCEN I OSLO

den 28. Oktober 1928.

Søndagsskolekonferencen aabnedes Kl. 10¹/₂ under Præsidium af Missionspræsident Lorenzo W. Anderson med at synge »I vort elskte Deseret«. Bon, Br. Nils Olsen, Drammens Gren. Sang, »Lovpriser vor Frelser«. Nadveren blev administreret af Brodrene Einar A. Strand og Karl M. Hagberg og uddelt ved Diakonerne Johny Johansen, Rulon Arveseth, Erling Johansen, Bjarna Friis og Lorenzo W. Anderson jun.

Søndagsskolens Forstander Eyolf Arveseth redegjorde for Søndagsskolens Virksomhed i det forløbne Halvaar. Korlektie ved anden Raadgiver Paulus Edvartsen. Søndagsskolens Program blev ledet ved første Raadgiver Valdemar Sørensen. Det var meget interessant at høre Børnenes Svar paa de fremsatte Spørgsmaal tilligemed de forskellige Musiknumre og Deklamationer, der blev udført. Fjerde Klasse blev repræsenteret ved Str. Haldur Jensen og Theologisk Klasse ved Georgine Larsen. Missionspræsident Lorenzo W. Anderson stillede en Del Spørgsmaal med Hensyn til Jesu Liv, der blev besvaret af Skolens Elever. Takkede endvidere for det gode Arbejde, der var bleven udført. Mødet sluttedes med at synge »Kastes du paa Bolgen«. Bon, Hilmar Simonsen. Tilstede 250. Soskende fra Drammen kom i to Rutebiler.

Oslo Grens Konference aabnedes Kl. 2 Eftermiddag under Ledelse af Forstander Alonzo Anderson med Sangen »Vi glædes og frydes«. Bon, Br. Ingvald Johansen. Sang, »I Østen stiger Solen op«. Præsident Lorenzo W. Anderson omtalte Nadverens Betydning, hvorefter denne blev administreret af Brodrene Henrik P. Porsboll og Karl M. Hagberg. Forstander Alonzo Anderson bod velkommen, hvorefter de forskellige Organisationer aflagde Rapporter som følger: Kvindelig Hjælpeforening, Str. Mina Kristiansen; Søndagsskolen, Eyolf Arveseth; Ungdomsforeningen, Karl Karlstrom; Sangkoret, Eyolf Arveseth; Skrifteforeningen, Emil Haagensen. Forstander Alonzo Anderson omtalte Præstedømmet og Kredslærerarbejdet, der ikke var helt tilfredsstillende. Til Afveksling Sangen »Fader vor paa Himlens Trone«. Str. Olive Anderson omtalte en Del Forandringer med Hensyn til den Kvindelige Hjælpeforenings Arbejde, og at der burde afholdes en Kvindelig Hjælpeforenings Konference hvert Aar i de forskellige Grene i Missionen. Missionspræsident Lorenzo W. Anderson omtalte Br. Karl M. Hagbergs Historie om den Norske Mission samt oplyste, at denne vilde udkomme i December Maa-ned. Anbefalede, at Martinus Petersen, 84 Aar gl., og Karelius

Hansen Tomterud, 76 Aar gl., fra Odal blev ordinerede til Ældster, hvilket blev vedtaget. Paamindede derefter Søkende om at lægge alle Smaating til Side og virke for Herrens Sags Fremme; thi Guds Aand vedbliver ikke at trættes med Menneskene. Henvendte sig til Søkende om at gaa i Bon til Herren, at flere Missionærer maatte blive sendte til den Norske Mission. Foreslog derefter Br. Alonzo Anderson som Forstander over Oslo Gren med Thorvald Karlsen og Clarence H. Johansen som henholdsvis første og anden Raadgivere og Anton Jensen som Grensskriver. Enstemmigt vedtaget. Forstander Alonzo Anderson foreslog derefter de forskellige Funktionærer i Grenen til Opholdelse, hvilket blev vedtaget. Str. Hjordis Gebhardt blev lost fra »Bikube«-Arbejdet. Modet sluttedes med Salmen »Blæs sagte, I Storme, fra iskolde Nord«. Bon, Thorvald Karlsen.

Distriktskonference blev afholdt Sondag Aften Kl. 7 under Ledelse af Missionspræsident Lorenzo W. Anderson. Modet aabnedes med Salmen »Hosianna«. Bon, Henrik P. Porsbøll. Salme, »Mestér, se Uvejret truer«. Præsident Lorenzo W. Anderson foreslog Kirkens og Missionens Autoriteter til Opholdelse i de Helliges Tro og Bonner. Enstemmigt vedtaget. Stykket »Sondagen og Hjemmet« blev oplæst og vedtaget som Herrens Villie til os. Et Forslag om, at Brodrene, der holder Præstedømmet, opfylder deres Pligter og lever et rent og eksemplarisk Liv, blev vedtaget. Til Afveksling blev Sangen »Paa ukendt Kyst og Vang« afsunget. Diakonerne Charles Ericksen, Lorenzo W. Anderson jun., Kaare Siem, Arne Ericksen og Olaf Kristensen blev af Præs. Anderson dekoreret med Spejdenaalen. Missionær George N. Anderson gav en Del Oplysninger om Spejderbevægelsen; Missionær Clarence H. Johansen om »M«-Mænds Arbejde og Hensigten med disse Organisationer. Sostrene Marie Anderson og Alphild Pettersen omtalte »Bikube«-Arbejdet. Til Afveksling en Sang af U. U. F. Br. Nils Olsen, Drammen Gren, udtalte, at det, de havde set, var noget nyt; men var sikker paa, at Herrens

Tjenere var inspirerede af Guds Aand, og at intet blev udført uden ved Guds Aabenbaring og Inspiration. Omtalte Joseph Smiths Mission, ved hvem Sandheden var kommen til Jorden igen. Koret sang til Slut »Lad ej dit Hjerte tvivle«. Bøn, Frida Gebhardt. Tilstede 424.

Anton Jensen,
Grensskriver.

SÆT DIT HUS I ORDEN.

Det er af fundamental Betydning, at Orden er et fremherskende Princip indenfor vore Hjem, dersom vi der forventer at finde det Sted, som vi elsker over alle Ting her paa Jorden, det Sted, som kan kaldes et Hjem i Ordets fulde Betydning. Thi intet er saa nedbrydende og ødelæggende for et Hjem som Uorden, og det har været Aarsag til manges Ruin og Oplosning. Orden er en Dyd, som ikke kan skattes nok og burde praktiseres i ethvert Hjem blandt de Sidste Dages Helige, lad det være saa fattigt, som man overhovedet kan tænke sig, er der Orden tilhuse, vil man uvilkaarlig føle dens Indflydelse i det Øjeblik, man træder over Tærskelen i et saadant Hjem. En helt anden Aand gør sig gældende blandt Familiens Medlemmer, og disse ser helt anderledes lyst og optimistisk paa Tilværelsen, end i Hjem, hvor Selvopgivelse og Uorden regerer.

Det er ogsaa en Kendsgerning, at et Hjem, som praktiserer og haandhæver Ordensprincippet i timelige Ting, som Regel ogsaa altid har Orden i de aandelige. Og hvilken Fordel og Betydning dette kan have, er let at indse, thi dets Medlemmer vil altid høre til de foretrukne i alle Livets Forhold, idet de nemlig opfylder en Del af den Lov, som betinger Fremgang.

Og fremad maa vi.

Men vil vi have Fremgang, maa vi organisere vore Hjem paa en saadan Maade, at Orden faar en fremtrædende Plads i vort daglige Liv, i stort som i smaat, i timeligt som aandeligt.

I et Hjem, hvor sand Religion praktiseres, kan Uorden overhovedet ikke trives, thi de er to diametrale Modsætninger. Men Uorden har en tro Folgesvend, som hedder Lige gyldighed, og den skal man tage sig i Agt for.

Tag Afstand fra al Bagtalelse, og kan du ikke sige noget godt om din Næste, saa lad hellere være at sige noget.

I et Hjem, hvor Orden i alle Ting er tilstede, finder man ogsaa et vist indbyrdes Tillidsforhold praktiseret blandt Familiens Medlemmer, man stoler paa hinanden, agter og respekterer hinanden og omgaas aldrig letsindig med Sandheden. Et saadan Hjem lever heller ikke over Evne, men sørger altid for, at der er et vist Forhold mellem Indtægt og Udgift, og det vil til enhver Tid erindre, hvor nødvendigt det er, at enhver faar sit.

Er der Born i Hjemmet, horer det til god Orden at lære dem fra ganske smaa at elske Gud over alle Ting og deres Næste som dem selv. Det giver, rigtigt praktiseret, et godt Fond af Modstandskraft, som i høj Grad kan være nødvendigt i Opvæksten. De maa lære at helligholde Sabbaten og aldrig undlade at besøge Søndagsskolen.

Sidste Dages Hellige, som mener at praktisere Orden i deres Hjem, bør ikke tillade nogen af Familiens Medlemmer om Morgenen at gaa til Skole eller begynde Dagens Gerning, for man har været samlet til Bøn. Ligeledes naar man samles ved Maaltiderne da at lade Familiens Medlemmer skiftevis holde Bordbøn, forinden Maaltidet paabegyndes. Og naar Dagen er tilende noje overholde, at alle samles til Bøn, forinden nogen begiver sig til Ro.

Vi bør værne om de Unge og i alle Henseender vise dem et godt Eksempel. Giv dem ikke Løfter, som du ikke vil holde, det svækker Tilliden. Lær dem saa tidligt som muligt Betydningen af at praktisere Vidsomsordet, altid være punktlige og altid være tilstede ved Moderne.

Det burde være indlysende for enhver, at hvis disse Ting efterkommes og overholdes, vil det være til uvurderlig Gavn,

ikke alene for det enkelte Individ, men for Familien, ja for det hele Samfund. Det vil rejse op en Slægt, der under alle Forhold vil være en Pryd for det Land, de lever i. Og det er vor Pligt, det er hvad Jesu Kristi Evangelium lærer os.

Th. Bregentoft.

EN PAAMINDELSE.

(Ben Webster. Varteg. Wales, i »Millenial Star«.)

Det er udregnet, at Jorden er befolket med omkring et Hundrede Tusind Millioner Mennesker, og at tre og tredive Aar udgør en Generation; det følger deraf, at i den Tidsperiode dør der omkring et Hundrede Tusind Millioner Mennesker. Derfor bliver Antallet af Mennesker, der dør paa Jorden hvert Aar 30.000.000; hver Dag 86.400; hver Time 3600; hvert Minut 60; hvert Sekund 1.

Denne Udregning er meget betegnende. Hvis Dødeligheden er saa stor hvert Aar og endda hver Dag, er det da ikke muligt, at jeg selv snart gaar bort. I det mindste er det sikkert, at denne Overvejelse leder mig til meget alvorlige Betragtninger: I dette Øjeblik er et af mine Medmennesker gaaet bort fra denne Verden, og inden en Time er gaaet, er mere end 3000 Sjæle gaaet over i Evigheden! Hvilket Motiv til at faa os til at tænke ofte og alvorligt paa Døden. Og kan vi ikke tilføje, hvilket Motiv til at opvække religiøs Nidkærhed — ikke alene til at udarbejde vor egen Frelse, men andres! Hvis 30.000.000 dør paa et Aar, og mere end 20.000.000 af dem ikke tror paa Kristus, er det paa Tide, at vi vækkes til Virksomhed — til at bruge alle passende Midler, hvorved det evige Livs Ord kan blive udsendt til alle.

Læsere! Hvad gør du for at naa dette Maal? Hvis intet, begynd i Dag. Hvis noget, fordobbel din Nidkærhed. Husk, 60 dør hvert Minut — 3600 hver Time — 86.000 hver Dag. Er der nogen Tid til Bagateller.

KUN ÉN MAADE.

Der er kun en Maade at forstaa »Mormonismen« paa — og det er Guds og ikke Menneskets Maade. Boger og Skoler kan ikke give et Vidnesbyrd om Sandheden. Dem, som rynker Næse af det evige Evangelium og giver det Øgenavne, vil aldrig forstaa det — undtagen de omvender sig og er dobte og modtager den Helligaand, hvorved Guds Planer er aabenbaret. Hvad Peter sagde til Mængden i sin store Pinsefest-tale er ligesaaa sandt i Dag, som da det var først udtalt. Evangeliet forandres ikke. Det er det samme i Gaar, i Dag og for evigt; og hvad der var nødvendigt til at frelse en Sjæl for to Tusind Aar siden, er ogsaa nødvendigt for at frelse en nu.

Orson F. Whitney.

JULEAFTEN.

De klare Stjerner, den hvide Sne!
 En Aftenskonhed foruden Lige! —
 Og for en Gave fra Lysets Rige
 maa hver en Sorrig og Vaande vige
 i denne Aften — saa smuk at se
 med klare Stjerner og hviden Sne.

Saa fro en Kimen, saa lys en Sang
 hist ifra Kirken, hvis Ruder skinner.
 En Hymne stiger mod høje Tinder.
 Saa dyb en Glæde vort Hjerte vinder.
 Som Born vi foler os end en Gang
 ved denne Kimen, ved denne Sang.

O, smykte Graner, o, Barnesmil
 i hver en Vaaning, er end den ringe! —
 Smaapoder frydfuldt om Træet springe,
 det skonne Træ, der vil Gaver bringe. —
 Al Vé har fjernet sig mange Mil
 fra disse Træer og Barnesmil!

O, Juleminder! O, Julefest,
 som drager Tusind fra rige Lande
 hjem til en Hytte ved lave Strande,
 — men hvor dog Hjertet maa sælsomt sande,
 at her staar Freden det lifligt næst . . .
 at her er Julen dog allerbedst!

O, Juleaften! O, søde Stund!
 Se, alle Tanker bli'r fredfuldt stille.
 Se, alle Øjne og Ord er milde.
 Se, alle drikker af Glædens Kilde.
 Se, Smilet lyser om hver en Mund. —
 O, Juleaften! O, søde Stund!

Peter Vejrup.

NADVERVERS OG KORLEKTIE

før Januar 1929.

Nadversers:

Gud sendte sin Søn, den Enbaarne, til Jord
 For os at forsone ved sin Naade stor;
 Thi han har vandret den tunge Gang
 Og fort os fra Døden til Livets Vang.

Korlektie:

Dauids 90. Psalme, Vers 12:

»Lær os saaledes at tælle vore Dage, at vi bekomme Visdom i Hjertet«.

INDHOLD:

Joseph Smith	369	Efteraarskonferencen i Oslo	377
Værdig Trængende	372	Sæt Dit Hus i Orden	380
Musikalske Ofre	373	En Paamindelse	382
Den Danske Mission	375	Kun én Maade	383
Den Norske Mission	377	Digt	383

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording